

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2017/867

(2017. gada 7. februāris)

par vienošanos kategorijām, kas aizsargājamas īpašuma daļējas pārvešanas gadījumā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES 76. pantu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīvu 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012⁽¹⁾, un jo īpaši tās 76. pantu,

tā kā:

- (1) Direktīvā 2014/59/ES dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt konkrētu vienošanos kategoriju aizsardzību noregulējamās iestādes aktīvu, tiesību un saistību daļējas pārvešanas laikā. Tāda pati aizsardzība ir vajadzīga, ja noregulējuma iestāde piespiedu kārtā maina tāda līguma noteikumus, kurā noregulējamā iestāde ir viena no pusēm. Minētās aizsardzības mērķis ir novērst, ka ar vienošanos savstarpēji saistīti aktīvi, tiesības un saistības tiek sadalītas daļējas pārvešanas vai līguma izmaiņu gadījumā.
- (2) Lai nodrošinātu, ka minētā aizsardzība tiek pareizi piemērota, ir nepieciešams precīzi identificēt tos vienošanos veidus, kuri ietilpst katrā saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES noteiktajā kategorijā. Šādai identifikācijai vispiemērotākā metode ir sniegt sīki izstrādātus noteikumus un definīcijas papildus tām, kas ir noteiktas saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES. Šī metode ir labāka par tādu konkrētu vienošanos saraksta izveidi, kuras var noslēgt saskaņā ar dažādu dalībvalstu tiesību aktiem, jo šādu sarakstu būtu grūti pabeigt un tas būtu pastāvīgi jāatjaunina. Šai regulai būtu jāprecizē un jāierobežo, ja nepieciešams, dažādo Direktīvā 2014/59/ES paredzēto aizsardzības veidu piemērošanas joma attiecībā uz katru vienošanos kategoriju.
- (3) Par dažādajām Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punktā noteiktajām vienošanos kategorijām informācija ir izklāstīta atšķirīgā mērā: dažas kategorijas ir pilnībā precizētas, savukārt citas ir noteiktas plašāk. Turklāt dažas kategorijas attiecas uz viena veida līguma attiecībām un saistībām vai uz ierobežotu līguma attiecību un saistību kopumu, savukārt citas aptver lielāku skaitu un atvērtu līguma saistību, darījumu un attiecību virkni. Šīs pēdējās kategorijas varētu ietvert visas tiesiskās un līgumiskās attiecības starp iestādi un vienu vai vairākiem tās partneriem. Ja šo vienošanos kategorijas tiktu pilnībā aizsargātas, noregulējuma iestādēm būtu grūti vai neiespējami īstenot daļēju pārvešanu. Tādēļ ir lietderīgi izvairīties no pārmērīgas aizsardzības, kas varētu tikt attiecināta uz visiem aktīviem, tiesībām un saistībām starp iestādi un tās darījuma partneriem.
- (4) Dažas aizsargātu vienošanos kategorijas Direktīvā 2014/59/ES ir plašāk definētas. Lai uzlabotu noteiktību attiecībā uz darbības jomu, proti, attiecībā uz nodrošinājuma pasākumiem, savstarpējās dzēšanas un savstarpējā ieskaita līgumiem un strukturētā finansējuma līgumiem, minētās kategorijas būtu sīkāk jāprecizē. Šai deleģētajai regulai nebūtu jārada šķēršļi noregulējuma iestādēm daļējas pārvešanas gadījumā sīkāk noteikt tos savstarpējās dzēšanas un savstarpējā ieskaita līgumu veidus, kas ir jāaizsargā atsevišķas daļējas pārvešanas gadījumā, ja minētie

⁽¹⁾ OVL 173, 12.6.2014., 190. lpp.

līgumi riska mazināšanas nolūkos tiek atzīti saskaņā ar piemērojamiem prudenciālajiem noteikumiem un ja aizsardzība, it īpaši ar nenodalāmības noteikumu, ir minētās atzišanas nosacījums. Noregulējuma iestādēm būtu jābūt iespējai atsevišķos noregulējuma gadījumos lemt par šādu paplašinātu aizsardzību.

- (5) Iestādes darījuma partneri var vienoties par tā saukto visaptverošo (*catch all* vai *sweep-up*) savstarpējās dzēšanas līgumu, tostarp par visām pušu tiesībām un saistībām. Šāda veida līguma rezultātā visas pušu saistības tiktu aizsargātas pret nodalīšanu vienu no otras. Tas nozīmētu, ka daļēja pārvešana attiecībā uz šo darījuma partneri nav paveicama un kopumā apdraudētu instrumenta iespējamību, jo noregulējuma iestādes varētu pat nebūt spējīgas atpazīt, uz kurām saistībām attiecas vai neattiecas minētās vienošanās. Tas tad būtu arī jāprecizē, ka visaptverošie (*catch-all* vai *sweep-up*) savstarpējā ieskaita un savstarpējās dzēšanas līgumi, tostarp jebkādi un visi aktīvi, tiesības un saistības starp pusēm, nebūtu jākvalificē kā aizsargātas vienošanās.
- (6) Direktīvas 2014/59/ES 80. pantā norādīts, ka aizsargāto vienošanos definīciju darbības jomas sašaurināšanai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punktu nevajadzētu ietekmēt tirdzniecības, tūrvērtes un norēķinu sistēmu darbību, ciktāl uz šīm sistēmām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/26/EK ⁽¹⁾ 2. panta a) punkts. Noregulējuma iestādēm tādēļ vajadzētu būt pienākumam aizsargāt visus vienošanos veidus, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punktā un kas ir saistīti ar darījuma partnera kā centrālā darījuma partnera (CCP) darbību. Tas citstarp ietver darbību, uz ko attiecas saistību neizpildes fonds saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012 ⁽²⁾ 42. pantu.
- (7) Tas pats ir piemērojams aktīviem, tiesībām un saistībām, kas attiecas uz maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmām. Tā kā savstarpējā ieskaita līgumi, uz kuriem attiecas Direktīvas 98/26/EK darbības joma, ir aizsargāti maksātnespējas gadījumā, tie konsekvences nolūkos būtu jāaizsargā arī saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 76. pantu. Tomēr ir lietderīgi paplašināt aizsardzības darbības jomu saskaņā ar minētās direktīvas 76. panta 2. punktu, iekļaujot visas vienošanās ar maksājumu vai vērtspapīru norēķinu sistēmām un iekļaujot to saistīto darbību, ja piemērojams.
- (8) Vajadzībai noteikt tās vienošanās darbības jomu, kas gūst labumu no aizsardzības pasākumiem konkrētos gadījumos saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punktu, principā nevajadzētu radīt šķēršļus noregulējuma iestādēm aizsargāt jebkādas vienošanos kategorijas, uz kurām var attiecināt vienu no minētā panta kategorijām un kuras ir aizsargātas maksātnespējas procesā pret to aktīvu, tiesību un saistību nodalīšanu, uz ko attiecas šie nolīgumi saskaņā ar valsts maksātnespējas tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/24/EK ⁽³⁾ transponējošajiem valsts tiesību aktiem. Tas tā ir gadījumos, ja kreditors vēl varētu izmantot tiesības, kas izriet no vienošanās, izņemot gadījumus, kad viss darījums ir ticis padarīts spēkā neesošs saskaņā ar valsts maksātnespējas tiesību aktiem. Tas jo īpaši attiecas uz nodrošinājuma pasākumiem un savstarpējās dzēšanas un savstarpējā ieskaita līgumiem, kas ir aizsargāti saskaņā ar valsts tiesību aktiem par maksātnespēju.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro Direktīvā 2014/59/ES ietvertās definīcijas. Piemēro arī šādas definīcijas:

- 1) terminam “vērtspapīrošana” ir tāda pati nozīme, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽⁴⁾ 4. panta 1. punkta 61. apakšpunktā;
- 2) terminam “savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumi” ir tāda pati nozīme, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 295. pantā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīva 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regula (ES) Nr. 648/2012 par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīva 2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju (OV L 125, 5.5.2001., 15. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

2. pants

Nosacījumi attiecībā uz nodrošinājuma pasākumiem, tostarp vērtspapīru finansēšanas darījumiem

Nodrošinājuma pasākumi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punkta a) apakšpunktu ietver:

- 1) pasākumus, kas paredz garantijas un personīgo nodrošinājumu;
- 2) ķīlas un citu reālu nodrošinājumu tiesības;
- 3) vērtspapīru aizdevuma darījumus, kas neietver pilnu nodrošinājuma īpašumtiesību nodošanu un kur viena puse ("aizdevējs") aizdod vērtspapīrus otrai pusei ("aizņēmējs") par maksu vai procentu maksājumu, un kur aizņēmējs aizdevējam sniedz nodrošinājumu uz aizdevuma darbības laiku.

Nodrošinājuma pasākumi ir kvalificējami kā nodrošinājums saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punkta a) apakšpunktu tikai tad, ja tiesības vai garantijas, kas ir saistītas vai tiktu saistītas ar nodrošinājuma tiesību izpildes notikumu, ir pietiekami identificētas vai identificējamās saskaņā ar pieņemtajiem noteikumiem un kārtību, kā arī piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

3. pants

Nosacījumi, kas attiecas uz savstarpējās dzēšanas līgumiem

1. Savstarpējās dzēšanas līgumi, kas noslēgti starp iestādi un vienu darījumu partneri, ir kvalificējami kā savstarpējās dzēšanas līgumi, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punkta c) apakšpunktā, ja tie attiecas uz tiesībām un saistībām, kas izriet no finanšu līgumiem vai atvasinātajiem instrumentiem.
2. Savstarpējās dzēšanas līgumi, kas noslēgti starp iestādi un vienu vai vairākiem darījumu partneriem, ir kvalificējami kā savstarpējās dzēšanas līgumi, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punkta c) apakšpunktā jebkurā no šiem apstākļiem:
  - a) ja līgumi ir saistīti ar darījuma partnera kā centrālā darījumu partnera darbību, jo īpaši saistībā ar darbību, uz ko attiecas saistību neizpildes fonds, kas minēts Regulas (ES) Nr. 648/2012 42. pantā;
  - b) ja līgumi ir saistīti ar tiesībām un pienākumiem attiecībā uz sistēmām, kā definēts Direktīvas 98/26/EK 2. panta a) punktā, vai citām maksājumu vai vērtspapīru norēķinu sistēmām un ir saistīti ar to maksājumu vai vērtspapīru norēķinu sistēmu darbību.
3. Noregulējuma iestādes var atsevišķos gadījumos nolemt, ka savstarpējās dzēšanas līgumus, kas noslēgti starp iestādi un vienu vai vairākiem darījumu partneriem, ciktāl tie attiecas uz cita veida tiesībām un saistībām nekā tām, kas minētas 1. un 2. punktā, var kvalificēt kā savstarpējās dzēšanas līgumus saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ja līgumi riska mazināšanas nolūkos tiek atzīti saskaņā ar piemērojamiem prudenciālajiem noteikumiem un ja aizsardzība, it īpaši ar nenodalāmības noteikumu, ir minētās atzīšanas nosacījums.

4. pants

Nosacījumi, kas attiecas uz savstarpējā ieskaita līgumiem

1. Savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumi, kas noslēgti starp iestādi un vienu darījumu partneri, ir kvalificējami kā savstarpējā ieskaita līgumi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punkta d) apakšpunktu, ja tie attiecas uz tiesībām un saistībām, kas izriet no finanšu līgumiem vai atvasinātajiem instrumentiem.
2. Savstarpējo prasījumu līgumiskā ieskaita līgumi, kas noslēgti starp iestādi un vienu vai vairākiem darījumu partneriem, ir kvalificējami kā savstarpējā ieskaita līgumi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punkta d) apakšpunktu jebkurā no šiem apstākļiem:
  - a) ja līgumi ir saistīti ar darījuma partnera kā centrālā darījumu partnera darbību, jo īpaši saistībā ar darbību, uz ko attiecas saistību neizpildes fonds, kas minēts Regulas (ES) Nr. 648/2012 42. pantā;
  - b) ja līgumi ir saistīti ar tiesībām un pienākumiem attiecībā uz sistēmām, kā definēts Direktīvas 98/26/EK 2. panta a) punktā, vai citām maksājumu vai vērtspapīru norēķinu sistēmām un ir saistīti ar to maksājumu vai vērtspapīru norēķinu sistēmu darbību.

3. Noregulējuma iestādes var atsevišķos gadījumos nolemt, ka savstarpējā ieskaista līgumi, kas noslēgti starp iestādi un vienu vai vairākiem darījumu partneriem, var būt kvalificējami kā savstarpējā ieskaista līgumi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punkta d) apakšpunktu, ja līgumi riska mazināšanas nolūkos tiek atzīti saskaņā ar piemērojamiem prudenciālajiem noteikumiem un ja aizsardzība, it īpaši ar nenodalāmības noteikumu, ir minētās atzīšanas nosacījums.;

5. pants

Vispārēji nosacījumi, kas piemērojami nodrošinājuma pasākumiem, savstarpējās dzēšanas līgumiem un strukturētā finansējuma līgumiem

1. Šis deleģētās regulas 2., 3. un 4. pants neskar šādas noregulējuma iestāžu pilnvaras:
  - a) aizsargāt jebkura veida līgumus, kurus var ietvert vienā no Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punkta a), c), d) vai f) apakšpunktā minētajām kategorijām un kuri parastas maksātspējas procedūras ietvaros tiek aizsargāti pret to, ka aktīvi, tiesības un saistības, kam saskaņā ar šiem līgumiem piemēro valsts maksātspējas tiesību aktus, tostarp Direktīvu 2001/24/EK transponējošos valsts tiesību aktus, tiek uz kādu laiku vai uz nenoteiktu laiku nodalītas, apturētas vai atceltas;
  - b) aizsargāt jebkura veida līgumus, kurus nevar ietvert vienā no Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punktā minētajām kategorijām un kuri parastas maksātspējas procedūras ietvaros tiek aizsargāti pret to, ka aktīvi, tiesības un saistības, kam saskaņā ar šiem līgumiem piemēro valsts maksātspējas tiesību aktus, tostarp Direktīvu 2001/24/EK transponējošos valsts tiesību aktus, tiek uz kādu laiku vai uz nenoteiktu laiku nodalītas, apturētas vai atceltas.
2. Noregulējuma iestādes var atsevišķos gadījumos izslēgt no Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 1. punktā piešķirtās aizsardzības nodrošinājuma pasākumus vai savstarpējās dzēšanas un savstarpējā ieskaista līgumus, kuri attiecas uz līgumiem, ietverot jebkādu klauzulu, kas darījuma partnera saistību neizpildes gadījumā ļauj darījuma partnerim, kurš izpilda saistības, veikt tikai ierobežotus maksājumus vai neveikt maksājumus nemaz pusei, kas neizpilda saistības, arī tad, ja puse, kas neizpilda saistības, ir neto kreditors.

6. pants

Nosacījumi, kas attiecas uz strukturētā finansējuma līgumiem, tostarp vērtspapīrošanu un instrumentiem, kuri izmantoti riska ierobežošanas nolūkos

1. Strukturētā finansējuma līgumi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punkta f) apakšpunktu, ietver šādus elementus:
  - a) vērtspapīrošanu, kur pamatā esošie riska darījumi ir ievietoti laidienos un ar pilnīgu īpašumtiesību nodošanu ir pārvesti no iniciatora bilances uz noregulējamo iestādi vai vienību (īstas pārdošanas vērtspapīrošana);
  - b) vērtspapīrošanu ar līgumiskiem instrumentiem, kur pamatā esošie aktīvi paliek iestādes vai noregulējamās vienības bilancē (sintētiskā vērtspapīrošana).

Īstas pārdošanas vērtspapīrošanas gadījumā iniciatora lomu struktūrā, tostarp aizdevumu apkalpošanu, sniedzot jebkāda veida riska aizsardzību vai likviditāti, uzskata par atbildību, kas ir daļa no strukturētā finansējuma līgumiem.

Sintētiskās vērtspapīrošanas gadījumā nodrošinājuma tiesības uzskata par tiesībām, kas veido daļu no strukturētā finansējuma līgumiem tikai tad, ja tās ir saistītas ar konkrētiem un pietiekami identificētiem vai identificējamiem aktīviem saskaņā ar līguma nosacījumiem un piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

2. Līgumus, kas veido vērtspapīrošanas struktūru, ar kuru tiek segtas iniciatoru, emitentu, pilnvaroto, apkalpotāju, naudas līdzekļu pārvaldītāju un mijmaiņas darījumu un kredītu aizsardzības darījumu partneru savstarpējās attiecības, uzskata par daļu no strukturētā finansējuma līgumiem, ja minētās savstarpējās attiecības ir tieši saistītas ar pamatā esošajiem aktīviem un maksājumiem, kuri ir jāveic no ieņēmumiem, ko šie aktīvi radījuši strukturēto instrumentu turētājiem. Minētās savstarpējās attiecības ietver saistības un tiesības attiecībā uz pamatā esošajiem aktīviem, no emitētajiem instrumentiem izrietošās saistības un nodrošinājuma pasākumus, tostarp atvasināto instrumentu darījumus, kas nepieciešami maksājumu plūsmas uzturēšanai saskaņā ar šīm saistībām.

3. Šā panta 2. punkts neskar noregulējuma iestādes pilnvaras izlemt, ņemot vērā katru atsevišķo gadījumu un strukturētā finansējuma līguma īpašo struktūru saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 76. panta 2. punkta f) apakšpunktu, ka citi 2. punktā minētie pušu savstarpējie nolīgumi, piemēram, aizdevumu apkalpošanas līgumi, kas nav tieši saistīti ar pamatā esošajiem aktīviem un veicamajiem maksājumiem, ir daļa no šāda strukturētā finansējuma līguma.

*7. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 7. februārī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
Jean-Claude JUNCKER
